

## Nr 52.

Av herr **Malmborg**, om åvägbringande av utredning av frågan om ångfärjeförbindelse mellan Kalmar och Färjestaden.

Behovet av kommunikationer, nya kommunikationsleder och förbättrandet av redan förefintliga sådana är väl av alla erkänt. Varje år föreligga på riksdagens bord frågor av denna art, och betydande anslag äskas och beviljas för ändamålet.

Avlägsna eller från fastlandet skilda delar av landet bliva alltid mindre väl lottade i kommunikationshänseende. Öland är en sådan landsdel, som, helt naturligt, ej kunnat bli tillgodosedd med så bekväma och snabba samfärdsmedel som fastlandet. Synnerligast vintertiden, då ishinder ofta förefinnes, bliva förbindelserna med fastlandet besvärliga. Även då sådana hinder icke föreligga, tillkommer vid varuutbyte med fastlandet en betydande olägenhet genom fördyrande och tidsödande omlastningar. Lättnader i detta hänseende kan endast ske på ett sätt, nämligen genom inrättandet av ångfärjeförbindelse mellan fastlandet och Ölands smalspåriga järnvägsnät.

Detta är också ett gammalt önskemål, vilket särskilt efter tillkomsten av Mörbylånga sockerbruk och andelsslakteriet i Kalmar tagit allt fastare och bestämdare former. Vid ordinarie årssammanträdet 1916 med Ölands södra mots avdelning av hushållningssällskapet tillsattes en kommitté med uppgift att föra frågan framåt. Denna har inbjudit Kalmar stadsfullmäktige, Kalmar hamnstyrelse, Färjestadens hamnstyrelse, Mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag, ångbåtsaktiebolaget Kalmar sund, samt styrelserna för Kalmar, Kalmar—Berga, Kalmar—Torsås och Södra Ölands järnvägar att med utsedda ombud delta i överläggning rörande ångfärjeförbindelse Kalmar—Färjestaden.

Behovet av en dylik förbindelse gör sig alltmer gällande i den mån varuutbytet och produktionen ökas. Ej endast jordbruket och dess binnäringar utan även socker-, stärkelse-, trä-, sten-, kalk- och cementindustrin på Öland skulle därigenom tillskyndas avsevärda fördelar. För det framtida tillgodogörandet av östersjöfisket blir även en direkt förbindelse med fastlandet av stor betydelse.

Postens överförande vintertiden sker med postångfartyget Öland, som denna tid ensam har att ombesörja all person- och varutransport mellan Öland och fastlandet. Det är dock endast en tidsfråga, när nämnda fartygs lastförmåga och utrymme är otillräckligt för den växande trafiken. När en utökning av trafikförmågan på linjen Kalmar—Färjestaden måste ske, är utredning nödvändig, huruvida ej den frågan bäst löses genom ångfärjeförbindelse. En dylik utredning, som ligger såväl i statens som ortens intresse, borde komma till stånd ju förr ju hellre. Kostnaderna för utredningen torde enligt uppgift från sakkunnigt håll belöpa sig till cirka 12,000 kronor. Då ett dylikt belopp ej kan påräknas från ortsintresserade, är behövt, att staten träder hjälpende emellan. Om från det allmännas sida erhålles ett bidrag av 8,000 kronor, torde vad därutöver erfordras kunna anskaffas från annat håll.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville anslå ett belopp av 8,000 kronor att mot redovisningsskyldighet ställas till den utsedda kommitténs förfogande för utredning av frågan om ångfärjeförbindelse Kalmar—Färjestaden, under villkor att från ortsintresserade anskaffas vad därutöver erfordras.

Stockholm den 26 januari 1917.

*Klas Malmberg.*